

ଏତ୍ରୀ, ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ¹

...?...ଏଠାରେ ଶ୍ରେଣୀରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଉପଭୋଗ କରିଥିଲେ...[ଚେପ୍‌ରେ ରିକ୍ତ ସ୍ଥାନ—ସମ୍ପା।] ଆଉ ତେବେ ଏତ୍ରୀର ସେହି ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ, ହେଉଛନ୍ତି ପାଉଲ, ଯାହାକି ଆମେମାନେ ପାଉ, କିମ୍ବା ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଭାଲେଣି ପଢ଼ିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ କେଉଁଟି, କିମ୍ବା କିଏ ଏହାକୁ ଲେଖିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ଯେ ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ଆତ୍ମିକ ବୁଦ୍ଧି ଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ଦେଖିବେ ଯେ ତାହା ପାଉଲ ଅଟନ୍ତି । ଏହା—ଏହା ଅଧିକାଂଶ ଲେଖକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ପାଉଲ ବୋଲି, ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ଏବଂ ସେ ଯେ କିପରି...

2 ସେହି 1ମ ପର୍ବରେ, ଆମେମାନେ ପାଉ ଯେ ତାହା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଓଃ, ସେ କିପରି ଭାବରେ ନେଇକରି ଆସିଥିଲେ, ଯେ ସେହି ଅନୁଭୂତି ଦ୍ୱାରା—ଦ୍ୱାରା ଏହା ଦେଖାନ୍ତି ଯାହାକି ତାଙ୍କର ଦମ୍ଭେସକକୁ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ ରହିଥିଲା । ତେବେ, ପାଉଲ, ଆରମ୍ଭରୁ, ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଥିଲେ । ପାଉଲ ସେହି ଦିନର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ, ଗମଲିୟେଲଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଖର ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଚତୁର ବାଇବଲ ପଣ୍ଡିତ ଥିଲେ ।

3 ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ପାଇଲି, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ମୁଣାରେ ଚିଠି ରଖି, ଦମ୍ଭେସକକୁ ଯିବାର ତାଙ୍କର ମାର୍ଗରେ ଥିଲେ, ଯେ ସେସମୟକୁ ଗିରଫ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେକି ସେହି ଆଶୀର୍ଷିତ ପୁରାତନ ସୁସମାଚାର ମାର୍ଗରେ ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ନିଷ୍ଠାବାନ ଥିଲେ । ମାତ୍ର, ମୁଁ ସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆସିଛି ଯେ ପାଉଲ ଯେଉଁ ସମୟଠାରୁ ଝିଫାନ୍‌ଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ, ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ମନରେ ଏକ ଗଭୀର ଛାପ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଝିଫାନ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ସହମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅଙ୍ଗରଖାଗୁଡ଼ିକୁ ରଖିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେକି ଝିଫାନ୍‌ଙ୍କୁ ପଥର ମାରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପାଉଲ ଝିଫାନ୍‌ଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଦୋଷୀ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରି, କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ଏପରିକି ଯୋଗ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା ନୁହେଁ,” କହିଥିଲେ, “କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କର—ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାତ୍ରିତ କରିଅଛି, ସେହି ଶହୀଦ, ଝିଫାନ୍‌ଙ୍କର ।” କାରଣ, ସେ ଏହାର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଥିଲେ ।

4 ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ କୌଣସି ବିଷୟର ସାକ୍ଷୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଏହାର ସେତିକି ଦୋଷୀ ହୁଅନ୍ତି ଯେତିକି ଏଥିର ଏକ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁକରି ଯଦି ଆମେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉ, ଏହା କହୁ, “ଓଃ, ହଁ, ସେମାନେ ଏହା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଏହା ଅନୁକ-ଓ-ଅନୁକ,” ତେବେ ଆପଣ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ,

କାରଣ ଆପଣ ଯେପରି ଭାବରେ ନିଜର ବିଚାର କରନ୍ତି ସେପରି ଭାବରେ ଆପଣ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ ନେଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ କିଛି ବି କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ, ତାକୁ କେବଳ ସେହିପରି ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତୁ । ତାହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ, ତେବେ ଆପଣ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି । ବୁଝିଲେ? ଆପଣ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ହେବାର ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ତ ତାହା ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ଅଛି । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ବାଇବଲରେ ଏକ—ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି...ମୁଁ ଏଠାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚକଲଗା ଚୌକୀରେ ଦେଖୁଅଛି । ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ସେ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେ ଏହାକୁ ପୂରଣ ନ କରନ୍ତି । ସେ, ପରମେଶ୍ୱର ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି । ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦୋଷୀ ଅଟେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୁଏ । ବୁଝିଲେ? ସେଗୁଡ଼ିକ—ସେଗୁଡ଼ିକ ଠିକ ସେଠାରେ ଏକ ଭାବରେ—ଏକ ଭାବରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ଯାହାକି ପରମେଶ୍ୱର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏହାକୁ ପୂରଣ ହେବାକୁ ଅଛି ନଚେତ୍ ପରମେଶ୍ୱର ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି । ବୁଝିଲେ?

5 ଏବଂ ତେଣୁକରି ପାଉଲ, ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥିବା ହେତୁ, ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଦକ୍ଷେପକକୁ ଯାଉଥିବା ତାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବାବେଳେ, ପ୍ରାୟଃ, ଅଧିକତ୍ର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ, ମୁଁ ଭାବୁଛି । ସେଠାରେ ଆକାଶରୁ ଏକ ମହାନ ପ୍ରକାଶ ଖଲସି ଉଠିଥିଲା, ଏବଂ ତାହା ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରି ଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ—ସେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେ କହିଲେ ଯେ ଏହା କିଏ ଅଟେ ବୋଲି ସେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେ କହିଲେ ଯେ ଏକ ସ୍ୱର କହି ଉଠିଥିଲା, ଏବଂ କହିଲା, “ଶାଉଲ, ଶାଉଲ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ତାଡ଼ନା କରୁଅଛ?” ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ତାହା ପ୍ରେରିତ ଝମ ପର୍ବ ଅଟେ ।

ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ଏହା କିଏ ଅଟେ ଯାହାକୁ ମୁଁ ତାଡ଼ନା କରୁଅଛି?”

6 ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ, କହିଲା, “ମୁଁ ଯୀଶୁ ।” ଓଃ! “ମୁଁ ଯୀଶୁ, ଏବଂ ଏହା ତୁମ ପାଇଁ କଷ୍ଟକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଇଠା ମାରିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ ।” ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କଅଣ ଥିଲେ? ଯୀଶୁ, ସେ ସେହି ପ୍ରକାଶ ଥିଲେ, କେବଳ ଏକ ବଡ଼ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପ୍ରକାଶ ଥିଲେ ।

7 ତେବେ ଆମକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏଠାରେ ଏକ ଆଧାର ପାଇବା ହେତୁ । ସେ ଜଣେ ମଣିଷ ଥିବାବେଳେ, ସେ କିପରି ଏକ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲେ? ତେବେ, କେହି ଦୁହେଁ...

ସେଠାରେ ପାଉଲଙ୍କ ସହିତରେ ମନ୍ଦିର ରକ୍ଷକମାନଙ୍କର, ଏକ ସମସ୍ତ ରହିଥିଲା, ଯେଉଁମାନେକି ଗିରଫ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ପାଉଲ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିନାୟକ ଥିଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ତଳେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଅଭିଯାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଓ ପ୍ରଭୃତି ପାଇଁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଭରସା ପାଇଁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲା ।

୮ ମାତ୍ର, ତେବେ, ଏଠାରେ ଯାଶୁ ଏକ ବୃହତ୍ ପ୍ରକାଶ ଭାବରେ ରହିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ମନେ ଥିବ, ଯେ ଆରମ୍ଭରେ, ଯାଶୁ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ ଥିଲେ । ଯାଶୁ ସେହି ଲୋଗୋପ୍ ଥିଲେ ଯାହାକି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ବାହାରିଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ସେହି ଥିଲେ... ସେ ନିୟମର ସେହି ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ଥିଲେ ଯିଏକି ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନଗଣଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେଇ କଢାଇ ନେଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ସେହି ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଦେଖିଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ଥିଲେ... ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏଠାରେ ପୃଥିବୀରେ ଥିଲେ, ସେ କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଉଛି ।” ତେଣୁ ଯଦି ସେ ସେହି ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ, ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଆସିଥିଲେ, ତେବେ ଯଦି ସେ ପୁନର୍ବାର ସେଠାକୁ ଫେରିଗଲେ ଯେଉଁଠାରୁ ସେ ଥିଲେ, ତାହାହେଲେ ସେ ପୁଣିଥରେ ଏକ ପ୍ରକାଶକୁ ଫେରିଗଲେ । ଏବଂ ସେଠାରେ ସେ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ପାଉଲ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ, ସେ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ ଥିଲେ ।

୯ ତେବେ, ପାଉଲଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ସେସମସ୍ତ ସୈନିକମାନେ ସେହି ପ୍ରକାଶକୁ ଦେଖି ନ ଥିଲେ । ତେବେ କ'ଣ ଏହା ସମ୍ଭବ ଅଟେ କି ଜଣେ ଏହାକୁ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖି ନ ପାରନ୍ତି? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ । ଠିକ୍ ଅଛି । ସେ, ପାଉଲ, ଏହା ଦେଖିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରକାଶକୁ ଦେଖି ନ ଥିଲେ ।

୧୦ ତେବେ, ପିତର ଯେତେବେଳେ କାରାଗାରରେ ଥିଲେ, ଆମେମାନେ ପାଉ ଯେ ଏହି ପ୍ରକାଶ କାରାଗାରକୁ ଆସିଥିଲା, ଦ୍ଵାରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲି ଦେଇଥିଲା । ଏବଂ ସେ ଥିଲେ... ସେହି ପ୍ରକାଶ ବାକି ଆରକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରି ଦେଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଇଥିଲେ, ପିତର ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ଵାର ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଏହା କେବଳ ନିଜେ ନିଜେ ଖୋଲିଗଲା, ତୁପତାପ୍, ତାଙ୍କ ପଛରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଭିତର କାରାଗାରରୁ, ସେ ବାହାର ଦ୍ଵାରକୁ ଗଲେ । ଏହା ସ୍ଵୟଂ ନିଜେ ଖୋଲି ଯାଇଥିଲା, ତୁପତାପ୍ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏବଂ ତାହାପରେ ସେ ସେହି ଫାଙ୍କସ୍ଥାନ ଦେଇ, ନଗର ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଏବଂ ସେ ନିଜର ଆଖିକୁ ଘଷିଲେ, ଯେପରିକି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, “କ'ଣ ମୁଁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲି କି?” ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା । ମାତ୍ର, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ, ସେହି ସମାନ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ଯିଏକି ସେହି ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ଥିଲେ ଯାହାକି ମୋଶାଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇ ସାଗର ନିକଟକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣାକୁ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ, ଓଃ, ସେହି ମୃତ ସାଗର... ସେହି ସ୍ଵପ୍ନ ସାଗର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପାଟେରୀ ପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ପାର ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

୧୧ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରଶସ୍ତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣାକୁ ସେଠାରେ ଦେଖାଇଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ସେଠାରେ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଏହାକୁ ଖୋଲି ଦେଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ଏପ୍ରିଲରେ ମାସରେ ପାର ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ,

ଯେତେବେଳେ ସମତଳ ଭୂମିଗୁଡ଼ିକ ଜଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ସେ ବସନ୍ତ ଯାଏଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଲେ, ଏବଂ ସେ ବରଫର ଡରଳିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, କାରଣ ଏହା କାନ୍ଧ ପରି ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ଛିଡା ରହି ନ ଥିଲା; ଏହା କେବଳ କ୍ଷୀଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ତାହା ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ଯିହୋବା । ତାହା ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ । କେବଳ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଗଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ଚାଲି କରି ପାରି ହୋଇଗଲେ ।

12 ତେବେ, ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବେ, ତେଣୁ ସେ ନିଜର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରତି ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ତେବେ, ପାଉଁଳ, ଏହିସବୁ ବିଷୟରେ ଜାଣି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣି, ସେ ସୌଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ପାଉଁଳଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ କଥା ହେଉଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିବା ସେହି ସୈନିକମାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ନ ଥିଲେ । ସେତେକେବଳ ପାଉଁଳଙ୍କ ସହ କଥା ହେଉଥିଲେ ।

13 ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯେତେବେଳେ ସେହି—ଯେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ, ଏକ ତାରା ରୂପରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ; ଏବଂ ସେହି ତାରା-ନିରୀକ୍ଷଣକାରୀ, ଭାରତର ପଣ୍ଡିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ତାରାକୁ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଶହ ଶହ ମାଇଲ୍ ବାଟ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଗବେଷଣାଗାର ଉପରେ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ତାରାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରୁଥିଲେ । ଏବଂ ସେହି ପଣ୍ଡିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ସେହି ତାରାକୁ ଦେଖି ନ ଥିଲେ । ଓଃ, ମୋର ପ୍ରଭୁ! କ'ଣ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ରୋମାଞ୍ଚିତ କରୁନାହିଁକି?

14 ତାହାପରେ, ଆପଣମାନେ ଦେଖନ୍ତୁ, ପରମେଶ୍ୱର ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ସେ ଆପଣାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଏବଂ ତେବେ—ତେବେ ଏହା କହିବାକୁ ଯାଇ, ଏହା ନୁହେଁ... ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ହୃଦୟ ଜାଣନ୍ତି । ଏବଂ ଏହାକୁ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରଣୟା ପାଇଁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ; ତେବେ, କେବଳ ସେଠାରେ ରହିବା ପାଇଁ କହୁଅଛି । ମାତ୍ର, କ'ଣ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି, ଯେ ସେହି ସମାନ ପରମେଶ୍ୱର, ସେହି ସମାନ ଯୀଶୁ, ଆଜି ସକାଳେ ଆମ ସହିତରେ ଅଛନ୍ତି? କ'ଣ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି, ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ଅଳ୍ପ ଚିକିଏ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, ଯେ ସେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି? ଏବଂ ଅଛନ୍ତି... ଏହି ଦିନରେ ସେ ଆମ ପାଇଁ ଏପରି କିଛି ଗୋଟାଏ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ସେ ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ କରି ନ ଥିଲେ; ଏହି ଦିନରେ ସେ ନିଜର ଫଟୋଟିପ୍ପୁ ତୋଳିବାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆମେ ଏହାକୁ ସେଠାରେ ଝୁଲାଇ ରଖିଅଛୁ । ବୁଝିଲେ? ସେହି ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ, ସେହି ସମାନ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ।

15 ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ଯଦି ସେ ସେହି ସମାନ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସେହି ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧନ କରିବେ, କାରଣ ବାଇବଲ କୁହେ,

“ସେ ଗତକାଲି, ଆଜି, ଏବଂ ଚିରଦିନ ସମାନ ଅଟନ୍ତି ।”

16 ତେବେ, ଏହା ପୂର୍ବେକି ପାଉଲ କିଛି ଘୋଷଣା କରନ୍ତେ, ଯେ ଏହା ଠିକ କି ଭୁଲ, ସେ ପ୍ରଥମେ ମିସରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷ କାଳ ଅତିବାହିତ କଲେ, ଯେ ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରସଙ୍ଗତ କି ନୁହେଁ । କଅଣ ଆପଣ କେବେ ତାହା ଜାଣିଥିଲେ କି? ପାଉଲଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରେ, ସେ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ମିସରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ହିଁ ସେ ଏହି ମହାନ ଜ୍ଞାନକୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଥିଲେ ।

17 ତେବେ, ଆଦୌ କୌଣସି ତୁଳନାରେ ନୁହେଁ, ମୁଁ କେବଳ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କିପରି ଭାବରେ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସମାନ ହିଁ ରହିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ, ମୋର ମଣ୍ଡଳୀର ଏଠାରେ ମନେ ଥିବ, ଯେ ଅନେକ ବର୍ଷେ ପୂର୍ବେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଦେଖା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଇଥିଲେ । ମୁଁ ଏହା ପ୍ରତି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଚିକିତ୍ସା ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲି । ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହା ଜାଣିଛନ୍ତି, ଆପଣ ପୁରୁଣା-ସମୟର ଲୋକମାନେ । ଯଦି ଆପଣ... ଯଦି ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ, ତେବେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ତାହା ଶୁଣନ୍ତି, ନିଜର ହାତକୁ ଉଠାନ୍ତୁ । ହଁ । ଦେଖନ୍ତୁ, ସେହି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ତଥାପି, ପୁରୁଣା-ସମୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ । କୁଝିଲେ? ମୁଁ ସନ୍ଦେହରେ ଥିଲି, କାରଣ ପ୍ରଚାରକମାନେ ମୋତେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଶୟତାନ ଆତ୍ମା ଥିଲା । ଏବଂ ମୁଁ ଏକ ପ୍ରକାର ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲି, ମାତ୍ର ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କଲି । ମୁଁ ଏହା ବିଷୟରେ କିଛି ହେଲେ କହୁ ନ ଥିଲି ।

18 ମାତ୍ର, ଓଃ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ଧନ୍ୟ ହେଉ! ଗୋଟିଏ ରାତି, ସେଠାରେ, ସେ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଭାବରେ, ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଯେ ସେ ତାହା ଥିଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖିଲି, ତାହାପରେ ଏହା ସହିତ, ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଚାର କଲି ।

19 ସେଥିରୁ ଓରାଲ୍ ରୋବର୍ଟସ୍, ଏ. ଏ. ଆଲେନ୍, ଚମି ଓସବୋର୍ଡ୍, ଚମି ହିକ୍ସ, ଏବଂ ଆହୁରୀ ଅଧିକ ବାହାରି ଅଛନ୍ତି । କୁଝିଲେ? ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଅଟେ ।

20 ଏବଂ ଯାଶୁ ଗତକାଲି, ଆଜି, ଏବଂ ଚିରଦିନ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ, ସେ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସେହି ସମାନ ବିଷୟ ସାଧନ କରନ୍ତି । ସେ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ସେ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରନ୍ତି । ସେ ଆପଣାକୁ ସେହି ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରକଟିତ କରନ୍ତି । ଏବଂ ସେ ଏଠାରେ, ଆଜି ସକାଳେ, ସେହି ସମାନ ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଦେଖିପାରିବା; ଆମେ ନ ବି ଦେଖିପାରିବା । ଏହା ଯାହାକିଛି ବି ହେଉ, ଆମ ପାଖରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି ଯେ ସେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।

21 ତେବେ, ଆମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଉ ଯେ, ପାଉଲ, ଏହି ଅଭିଜ୍ଞତା ଉପରେ, ଏବଂ ଏହି ଚିଠିଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିବା ଆଧାରରେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଗୁଡ଼ିକୁ, କାରାଗାରରୁ ଲେଖିଥିଲେ, ସେ ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମକୁ ତୁଳନା କରିଥିଲେ । ତେବେ ମନେରଖନ୍ତୁ,

ଏହି ବାଇବଲର ଶେଷ ଲେଖକ, ପ୍ରେରଣା ଦ୍ଵାରା, ପରମେଶ୍ଵର ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥିରେ କିଛି ଯୋଗ କରିବ କିମ୍ବା ଏଥିରୁ କିଛି ଲୋପ କରିବ, ତେବେ ତାହା ପାଇଁ, ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରୁ ତାହାର ଅଂଶ ଲୋପ କରି ଦିଆଯିବ ।” ତେଣୁ ଆମେ ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ବି ବିଷୟ ଯୋଗ କରିବାକୁ ସାହସ କରିବା ନାହିଁ । ଓଃ, ଏହା ଯେପରି ଅଛି ସେପରି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏଥିରେ କିଛି ହେଲେ ଯୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏବଂ ଏଥିରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ମୁଁ ଅଧିକ କିଛି ଚାହେଁ ନାହିଁ, ଏବଂ ମୁଁ କିଛି କମ୍ ମଧ୍ୟ ଚାହେଁ ନାହିଁ । ମୁଁ ତ କେବଳ ସେତିକି ଚାହେଁ ଯାହାକି ଏହା କୁହେ ।

22 ତେବେ, ଏକ୍ରୀର ଏହି ପୁସ୍ତକଟି, ମୁଁ ଏହାକୁ ବାଛିବାର କାରଣ ହେଲା; ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ବିଷୟ; ଏହି ଚିଠିଟି, “ପ୍ରିୟ ଭାଇ ବ୍ରାନହାମ୍, ଏବଂ ପ୍ରଭୃତି । ଏବଂ ମୁଁ— ମୁଁ ଆମେମାନେ ବାକ୍ୟ ସହିତ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛୁ ।

23 ତେବେ, ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟଟି, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବାର ଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ମୁଖ୍ୟଜଣ । ଏବଂ ପାଉଲ ଆମକୁ ଜଣାଇଲେ, ଅନ୍ୟ ରାତିରେ, ଯେ ସେ ସେହି ମହାନ ଆରମ୍ଭରେ ଥିଲେ । ଏବଂ ଆମେମାନେ ପାଉ ଯେ ସେହି 7ମ ପର୍ବର ସେହି ମହାନ “ଶାଲେମର ରାଜା, ମଲ୍‌କୀଶେଦକ,” ଠାରୁ ସେ କୌଣସି ମତେ କିଛି କମ୍ ନ ଥିଲେ ।

24 ଏବଂ ତେବେ, ଆଜି ସକାଳେ, ଆମେମାନେ 2ୟ ପର୍ବରୁ, ଏକ ଅନ୍ୟ—ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛୁ । ତେବେ, ପାଉଲ ଆମକୁ, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବାର ଏହି ମହାନ, ଚମତ୍କାର ବାଉଁ ଦେଇ ସାରିବା ପରେ, “ଏପରିକି ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନେ ସୁଦ୍ଧା ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିଥିଲେ ।” ଏବଂ ମୁଁ ଭାବୁଛି, ଯେ ଏଠାରେ, ସେହି ପୃଥିବୀ ପରି, ଏହା କିପରି ପୁରୁଣା ଅଟେ: “ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ଏକ ପୋଷାକ ପରି ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ, ମାତ୍ର ତୁମେ ସ୍ଥାୟୀ ରହିବ ।”

25 ଏବଂ ଏଠାରେ 2ୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, କିମ୍ବା, ସେହି 2ୟ ପଦରେ, ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ଯେ ଏହା ଅଟେ, “ଆଜିର ଦିନରେ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମ ସହିତ କଥା ହୋଇଛନ୍ତି ।” ଏବଂ, ଦେଖନ୍ତୁ, “ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କଥା କହିଥିଲେ ।” ଆମେମାନେ ତାହା ଦେଇ ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ କ'ଣ ଥିଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର କିପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ନେଇ ଆସିଥିଲେ । “କିନ୍ତୁ ଏହି ଶେଷ ଦିନରେ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ, ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିଥିଲେ ।” ତାହାପରେ ଆମେମାନେ ଫେରି ଯାଇ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲୁ, ସେହି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆତ୍ମା ରହିଥିଲା ।

26 ଆମେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ସେ ସିଦ୍ଧ ରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶିତ କରିଥିଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶିତ କରିଥିଲେ । ତାହାପରେ ଆମେ ଏପରିକି ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥିଲୁ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରା ଯାଇଥିଲେ, ଏହା ନ ଜାଣି ଯେ କାହିଁକି, ମାତ୍ର ସେ ପାହାଡ ଉପରକୁ ଯାଇ, ଜୀତ ପର୍ବତ ଆଡକୁ ଫେରି ପଛକୁ ଚାହିଁଥିଲେ, ଏବଂ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ କାନ୍ଦିଥିଲେ କାରଣ ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରା ଯାଇଥିଲେ । ସେହି ସମୟଠାରୁ ଆଠ ଶହ ବର୍ଷ ପରେ, ଦାଉଦଙ୍କର ସେହି ପୁତ୍ର ରାଜା ଭାବରେ, ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରା ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମାନ ପାହାଡ ଉପରେ ବସି କାନ୍ଦିଥିଲେ । ଓଃ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେହି ଆତ୍ମା, ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ!

27 ତେବେ, ପାଉଲ କହିବାକୁ, ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତେ:

ଅତଏବ ଶୁଣାଯାଇଥିବା ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା ଆମମାନଙ୍କର ଉଚିତ୍,...

28 2ୟ ଅଧ୍ୟାୟ, ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆମେମାନେ ଆରମ୍ଭ କରୁଅଛୁ ।

ଅତଏବ ଶୁଣାଯାଇଥିବା ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା ଆମମାନଙ୍କର ଉଚିତ୍, ନୋହିଲେ... କାଳେ ଆମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବୁ ।

29 ଓଃ, ଏହା ହେଉ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ଆଜି ସକାଳେ ଏହି ଆରାଧନାଲୟରେ ସେହି ବିଷୟକୁ ସୀଧା ଘର ଭିତରକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତୁ । ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତାହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟ ଭିତରେ ଅତି ଗଭୀର ଭାବରେ ନିମଜ୍ଜିତ କରିବେ । “ଶୁଣାଯାଇଥିବା ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା ଆମମାନଙ୍କର ଉଚିତ୍ ।” ଆମେମାନେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଲୋକ ହେବା ଉଚିତ୍, ଯେତେବେଳେକି ଆମେମାନେ ସେହି ମହାନ ଯିହୋବାକୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ କରୁଥିବାର ଦେଖୁ ଯାହା ସେ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ପରେ ଶାସ୍ତ୍ର ସହିତ, ତୁଳନା କରା ଯାଉଥିବାର ଦେଖୁ, ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ? ଏବଂ ଆମେ ବେଳେବେଳେ ଗୋଟିଏ କାଠ ଗଣ୍ଡି ଉପରେ ଏକ ମଶା ରହିଥିବା ଭଳି ବସିଥାଉ, ଏବଂ ଏତେ ବେପରୁଆ ଭାବରେ ରହିଥାଉ । ଆମକୁ ତ ପ୍ରତି ମିନିଟ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ହେତୁ, ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମକୁ ତ ଜୀବନ୍ତ ପଥର ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆମକୁ ତ କଦାପି ସେହିପରି ଅଳସୁଆ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେପରିକି ଆମେମାନେ ଅଛୁ । ଆମେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯିବା, ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାର ଦେଖିବା, କିମ୍ବା—କିମ୍ବା ଆମକୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଥିବାର ଦେଖିବା, ଏବଂ ତାହାପରେ ଆମେମାନେ—ଆମେମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଇ କହିବା, “ବହୁତ ଉତ୍ତମ ସଭା ।”

30 ତେବେ, ବାକ୍ୟର ପ୍ରଚାର କରାଯିବା, ଆମେ ଏହାକୁ ଉପଭୋଗ କରୁ, ମାତ୍ର ତାହା ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ତାହା ନୁହେଁ । ଆମେମାନେ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରାଯିବା ପରେ ତାହାକୁ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯେପରିକି ଆମେମାନେ ସାଧାରଣତଃ କରିଥାଉ, କେବଳ ତାହାକୁ ଉପାସନା କରିଥାଉ । ତାହା ଅତ୍ୟୁତ ଅଟେ । ମାତ୍ର ଆମେ ଆମ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଣ୍ଟାରେ ତାହାକୁ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରହିଥାଉ, ଆମେ ତାହାକୁ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଯେତେବେଳେ ସେହି ସୁଯୋଗ ନିଜକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ତାହାକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତୁ ।

ଯଦି ଆପଣ ଦେଖନ୍ତି, ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମହିଳାମାନେ, ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ଭୁଲରେ ଥିବାର ଦେଖନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଏହା କହି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ ଯେ, “ଭଉଣୀ, ଏହାଠାରୁ ଏକ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ଜୀବନ ଅଛି ।”

31 ଆପଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିବା ପୁରୁଷମାନେ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମକୁ ବୃଥାରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାର ଶୁଣନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ବି ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଯିବାର ସୁଯୋଗ ପାଆନ୍ତି, ଆଉ ତାଙ୍କୁ ହାତରେ ଧରନ୍ତୁ ଏବଂ କୁହନ୍ତୁ, “ଆପଣ, ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଏକ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ଜୀବନ ଅଛି । ଆପଣ ସେହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।” ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନମ୍ର, ଭଦ୍ର ଭାବରେ କୁହନ୍ତୁ । ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏକ ଉପାସନା ଅଟେ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ କାହାରିକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି ଯେ ଆଉ କିଛି କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, “ସ୍ୱର୍ଗର ଜଣେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ।”

32 ଏବଂ ତାହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଘରୁଥିବାର ଦେଖୁ, ଯାହାକି ଆମେ ଘରୁଥିବାର ଏବଂ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଥାଉ, ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ କଦାପି ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଖସିଯିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆମେମାନେ ତ କେବଳ ଏହାକୁ ନିଜ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦେଇ ଖସିଯିବାକୁ ଦେଇଥାଉ । ତାହାହିଁ ତ ଆଜି ସେହି ମହାନ ପେଣ୍ଟିକଣ୍ଟାଲ୍ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ମାମଲା ଅଟେ । ସେମାନେ ଫସଲର ଉତ୍ତମ ଲହୁଣୀକୁ ନିଜ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଇ ଖସିଯିବାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେକି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ରହିଥିଲା । ମାତ୍ର, ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ କଅଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବାକି ସେହି ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ପରି ଆତରଣ କରିଛନ୍ତି । “ସେମାନେ କୋରହର ପଥରେ-... ଅର୍ଥଲୋଭ ସକାଶେ ତାଲି ଯାଇଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ଏବଂ କର୍ଯ୍ୟର ପଥରେ, ଏବଂ କୋରହର ସଦୃଶ ଅର୍ଥଲୋଭ ସକାଶେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।”

33 ସେମାନେ ସଂଗଠିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଭ୍ରାତୃପ୍ରେମ ରଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯେଉଁଠାରେକି

ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହୋଇପାରିବା, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜକୁ ସଂଗଠିତ କରିଅଛନ୍ତି । ଛୋଟ ଛୋଟ ସଂଗଠନ ଏବଂ ଛୋଟ ଛୋଟ ବାଦଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଠିକ ଭ୍ରାତୃପ୍ରେମକୁ ଭଗ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଯଦି ଆପଣମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ବାପଟିଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍‌ମାନେ ଏହାକୁ ନେବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, କାରଣ, “ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ିକରୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଜ୍ଜନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ପାରିବାରେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ।” ଏବଂ ଆମେମାନେ—ଆମେମାନେ ବିଭାଜିତ ହୋଇ ଏହାକୁ ନିଜ ହାତରୁ ଖସିଯିବାକୁ ଦେଇଅଛୁ ।

34 ଭାରତୀୟମାନେ କିପରି ଏହି ଦେଶକୁ ଶ୍ୱେତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହାରିଥିଲେ? କାରଣ ସେମାନେ ବିଭକ୍ତ ରହିଥିଲେ । ଯଦି ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ସମାବେଶ କରିଥାନ୍ତେ...ମାତ୍ର ସେମାନେ ତ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ଯଦି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ଆସିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମିକୁ ନିଜ ଅଧିକାରରେ ରଖିଥାଆନ୍ତେ ।

35 ଆମେମାନେ ଏହାକୁ କିପରି ହରାଇବାକୁ ଯାଉଅଛୁ? କାରଣ ଆମେମାନେ ବିଭକ୍ତ ଅଟୁ । ଆମେମାନେ କିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଆମର ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ହରାଇଥାଉ, କାରଣ ଆମେମାନେ ବିଭାଜିତ ହୋଇ ରହିଥାଉ । ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏକୁ ବ୍ୟବହିତ କରିଥାଉ, ଏହାକୁ ସେହି—ସେହି ମେଥୋଡିଷ୍ଟ ବୋଲି ଡାକିଥାଉ, ଏବଂ ଏହାକୁ ବାପଟିଷ୍ଟ ବୋଲି କହିଥାଉ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଆସେମ୍‌ଲିଜ ବୋଲି କହିଥାଉ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାନନେସ୍, ଏବଂ ଏହାକୁ ସେହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ-କିଛି ବୋଲି କହିଥାଉ, ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଫ ରଡ୍, ଏବଂ ନାଜରିନ, ପିଲ୍‌ଗ୍ରିମ୍ ହୋଲିନେସ୍ କହିଥାଉ । ଆମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରକୁ ବିଭକ୍ତ କରିଥାଉ । ଆମେମାନେ କଦାପି ବିଭାଜିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆମେମାନେ ବିଚାରଧାରାରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରୁ, ମାତ୍ର ଆସନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ହୃଦୟ-ରୁ-ହୃଦୟରେ ଭାଇ ହୋଇ ରହିବା । ପରମେଶ୍ୱର ଆମଠାରୁ ସେହିପରି ରହୁ ବୋଲି ଚାହାଁନ୍ତି । ସେ ସମଗ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ଆମେ ବିଭାଜିତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ ।

ତେବେ ଅଧିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ୍...ନୋହିଲେ
କାଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବୁ ।

କାରଣ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥିତ ବାକ୍ୟ ଯଦି ଅଟଳ ହୋଇ ରହିଲା,...

36 କଅଣ ଆପଣ ଏହା ଶୁଣିଲେ? “ଯଦି ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥିତ ବାକ୍ୟ...” ତେବେ, ଦୂତ ହେଉଛନ୍ତି “ବାଉଁସହ ।” ସେହି ଦୂତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ଜଣେ ବାଉଁସହ ।” ଏବଂ ଠିକ ଏଠାରେ ତାହା ଦେଇ, ସେହି ମଫ ପୁସ୍ତକରେ ଦେଖିଥିଲୁ, “ପରମେଶ୍ୱର, ପୂରାକାଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ କାଳରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଥିଲେ ।” ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଉଁସହ ଥିଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ, ଯଦି ସେମାନେ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଥିଲେ, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତଗଣ ଥିଲେ । ଜଣେ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଏକ ଦୂତ ଅଟେ; କିମ୍ବା ଜଣେ ଦୂତ ବରଂ ଏକ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟନ୍ତି ।

37 ଜଣେ ବାର୍ତ୍ତାବହ! ଆଜି ସକାଳେ, ଆପଣ ଜଣେ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ...ଆପଣ ଉତ୍ତମ ସମାଚାରର ବାର୍ତ୍ତାବହ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ସମାଚାରର ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟନ୍ତି । ଓଃ, କଅଣ ଏହା ସୁନ୍ଦର ନୁହେଁ କି, ଏହା ଜାଣିବା ଯେ ଆମେମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ଅଟୁ, ଯେ ଆମେମାନେ ଦୂତ ଅଟୁ, ପୁନରୁତ୍ଥାନର ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟୁ? ଏବଂ ଆମେମାନେ ପାପମୟ ଜଗତ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟୁ, ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ, ସେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ, ସେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପାପର ସବୁଠୁ ନିମ୍ନସ୍ତରର ଜୀବନରୁ ଉପରକୁ ଆଣି, ଉନ୍ନୀତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମର ପ୍ରାଣରେ ଏକ “ହାଲ୍ଲେଲୁୟା” ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଆମ ପ୍ରାଣରେ, ଏବଂ ଆମକୁ ଏକ ଦୂତନ ଜୀବ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟୁ, ନିୟମର ସେହି ଦୂତ ଅଟୁ । କେତେ ଅଭୂତ!

38 ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ, ପୁରାତନ ନିୟମରେ, “ଯଦି—ଯଦି ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥିତ ବାକ୍ୟ ଅଟଳ ରହିଥିଲା,” ସେହି ଉପାୟରେ ତ ତାହା ଠିକ୍ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ପୁରାତନ ନିୟମରେ, ଏହା ପୂର୍ବେକି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ କରା ଯାଇପାରେ, ଏହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ପ୍ରମାଣ କରାଯିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ସେମାନେ ଏହା ସହିତ ସେତିକି ହୁଗୁଳା ନ ଥିଲେ, ଯେତିକି ଆମେମାନେ ଆଜି ଅଟୁ ।

39 କେବଳ ବାହାରି ଯାଇ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ଏକ ସମ୍ବେଦନା ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଥାଉ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଥାଉ, “ଓଃ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ହେଉ, ତାହାହିଁ ଏହା ଅଟେ!” ଆପଣ ଭୁଲ୍ କରନ୍ତି ।

ବାଇବଲ କୁହେ, ଯେ, “ଶେଷ ଦିନରେ, ଶୟତାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମର ଏତେ ନିକଟତର ଭାବରେ, ନକଲ କରିବ, ଯେ ଏପରିକି ତାହା ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରତାରିତ କରିଦେବ ।” ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ । ତେଣୁକରି, ଆମେମାନେ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତରେ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

40 ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ନିଜ ସମୟରେ କିପରି ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ? ସେହି ଉରିମ୍ ଥୁମ୍ବିମ୍ ପ୍ରତି । ହାରୋଶଙ୍କ ବୁକୁପଟା, ଯେଉଁଥିରେକି ସେହି ପଥରଗୁଡ଼ିକ ରହିଥିଲା: ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ମଣି, ମରକତ ମଣି, ହୀରା, ମୁକ୍ତା, ନୀଳକାନ୍ତ ମଣି । ସେହି ସମସ୍ତ ପଥରଗୁଡ଼ିକ, ଯାହାକି ଏହି ବାର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଜନ୍ମକୁ ନିଦର୍ଶିତ କରୁଥିଲା, ହାରୋଶଙ୍କ ବୁକୁପଟାରେ ରହିଥିଲା । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପବିତ୍ର ଆଲୋକ ତାହା ଉପରେ ଝଲସି ଉଠୁଥିଲା, ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ, “ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ।” ମାତ୍ର, ଏହା ଯେତେ ବାସ୍ତବିକ ପରି ମନେ ହେଉ ନା କାହିଁକି, ଯଦି ଏହା ତାହା ଉପରେ ଝଲସି ନ ଉଠେ, ତେବେ ଏହା ସତ୍ୟ ନ ଥିଲା । ତେଣୁକରି, ସେହି ଉରିମ୍ ଥୁମ୍ବିମ୍

ସେହି ଯାଜକତ୍ୱ ସହିତ ଯାଇଥିଲା ।

41 ମାତ୍ର ଆଜି ଏହି ବାଇବଲ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉରିମ୍ ଥୁନିମ୍ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରନ୍ତି, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାଇବଲ ସହିତ ଝଲସିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ତେବେ ଯାଇ, ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତି, ତାହାପରେ ସେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି ।

42 ଓଃ, ମୁଁ ଆଜି କିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାଦ୍ୱିତ କରିପାରୋ ମୁଁ ଏହା ସଦୃଶ, ଆଉ ଏକ ରବିବାର ସକାଳ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଅଛି, ଯେତେବେଳେକି ମୁଁ ଆରାଧନାଳୟ ଛାଡ଼ି ଯାଉଥିଲି । ଏବଂ ଆପଣ ଲୋକମାନେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଏବଂ ମୋତେ ନ ଯିବା ପାଇଁ କହୁଥିଲେ । ମାତ୍ର, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦାଉଦ ଏବଂ ଗୋଲିୟାତ ଉପରେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲି, ଏବଂ ଆପଣମାନେ କିପରି ସେହି ଶୀତଳ, ଉଦାସୀନ ଜଗତକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ଯାହାକି କୁହେ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଅତୀତ ହୋଇ ଯାଇଅଛି ।

43 ମୁଁ କହିଥିଲି, “ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ମହାବୀର ଅଛି, ଏବଂ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଆମେମାନେ ତାକୁ ବଧ କରିପାରିବା, ବାକି ଅନ୍ୟମାନେ ସେଥିରୁ ସାହସ ପାଇବେ ।” ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ତାହା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏବଂ ତାହାପରେ ସେଠାରେ ଜଣେ ଓରାଲ୍ ରୋବର୍ଟ୍ସ୍ ଏବଂ ଜଣେ ଜାଗର୍ସ, ପ୍ରଭୃତି ରହିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେକି ଖଞ୍ଜ ବାହାର କଲେ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ଲଢ଼େଇ କଲୁ ଏବଂ ତାକୁ ଦେଶରୁ ବାହାର ତଡ଼ି ଦେଲୁ, ସେମାନଙ୍କର ମୁଖକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲୁ । ସେମାନେ କହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମର ଘଟେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ଅଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନନ୍ତ ଅଟେ । ଏହା ଉରିମ୍ ଉପରେ ଝଲସି ଉଠିଥିଲା । ବାକ୍ୟ ଉପରେ ଝଲସି ଉଠିଥିଲା, ତାହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଉରିମ୍ ଥୁନିମ୍ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ତାହା ଉପରେ ଝଲସି ଉଠିଥିଲା, ଏହା ସକରାମ୍ବକ ଥିଲା ।

ଏବଂ ଯେକୋଶସି ଅଭାବୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, ଯଦି ଆପଣ ଜଣେ ପାପୀ ଅଟନ୍ତି, ଆପଣ କିପରି ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, “ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ।”

44 ଆଜି, ଆମ ପାଖରେ ଅନେକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଅଛି ଯାହାକି ଆପଣଙ୍କୁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । “ତୁତନ ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକୁ ଓଲଟାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଆପଣଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଏହା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଏବଂ ତାହା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।”

ମୁଁ ସେହି ଫିଲିସ୍ତୀୟ କାରାଗୃହ ରକ୍ଷକ ବିଷୟରେ ଭାବେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି କାରାଗୃହ ରକ୍ଷକ ପାଉଲଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ, “ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି?”

ଏହା ଯଦି ଆପଣ କିମ୍ପା ମୁଁ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ କହିଥାଆନ୍ତୁ ଯାହା ସେ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । “ଆପଣଙ୍କୁ ମଦ୍ୟପାନ ଛାଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜର—ନିଜର ଚୁଆ ଖେଳ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣଙ୍କୁ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣଙ୍କୁ ତାହା ଛାଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ ।”

ପାଉଲ ତାଙ୍କୁ ତାହା କଦାପି କହିଲେ ନାହିଁ । ସେ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ସେହି ବିଷୟ ସବୁ କହିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ କରିବା ଉଚିତ୍ । “ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଏବଂ ତୁମେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।”

45 ତେବେ, “ଯିଏ ମୋର ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ ଏବଂ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଅଛି ।” ତାହାହିଁ ଉରିମ୍ ଥୁଲିମ୍‌ର ଝଲସିବା ଅଟେ, ସାଧୁ ଯୋହନ 5:24 । “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଏକି ତୁମର ସମସ୍ତ ରୋଗକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି ।” ଯାକୁବ 5:14, “ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ଡକାଅ, ସେମାନେ ତେଲରେ ଅଭିଷେକ କରନ୍ତୁ, ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରାର୍ଥନା ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ।” ସେହି ଉରିମ୍ ଝଲସୁଛି । କୁଝିଲେ? ତାହା ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନନ୍ତ ବାକ୍ୟ ।

46 ମୋର ସେଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ ଯେ କେତେ ନାସ୍ତିକ, ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ସନ୍ଦେହୀ, ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସୀ ଉଠନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସପକ୍ଷରେ ଛିଡା ହେବେ । ସେ ଏହା କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

47 “ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣାଯାଇଥିବା ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ୍, ନୋହିଲେ କାଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବୁ । କାରଣ ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କ (ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା) ଦ୍ୱାରା କଥିତ ବାକ୍ୟ ଯଦି ଅଟଳ ହୋଇ ରହିଲା...” କଅଣ ତାହା ରହିଥିଲା କି? ଆମେମାନେ ଏହା ଉପରେ ଏକ ସପ୍ତାହ ବିତାଇ ପାରିବା ।

48 କଅଣ ଯେତେବେଳେ ମୋଶା କହିଥିଲେ ଏହା ସେତେବେଳେ ଅଟଳ ରହିଥିଲା କି? ଏହା ନିଶ୍ଚିତରେ ରହିଥିଲା ।

ଏଲିୟଙ୍କ ବିଷୟରେ କଅଣ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପର୍ବତ ଶିଖର ଉପରେ ବସି ରହିଥିଲେ? ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଏଲିୟ, ସେଠାରେ ଉପରକୁ ଯାଅ । ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ସେଠାରେ ରହିବି; କିଛି ସହଭାଗୀତା ଚାହେଁ ।” ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେପରିକି ସେ ଆମ ସହିତ ସହଭାଗୀ କରନ୍ତି ସେଇଠି ପାଇଁ ଆମେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଧରି ଛିଡା ହୋଇ ନ ଥାଉ । ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ, ଏତେ ଅଧିକ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାଉ । “ଏଲିୟ, ସ୍ଥିର ହୋଇ ବସି ରୁହ ।” ସେ ସାତ୍ତ୍ୱେ ତିନି ବର୍ଷର ସହଭାଗିତା ଚାହୁଁଥିଲେ । ଆମେମାନେ ତ ବଡ଼ କଷ୍ଟରେ, ତାଙ୍କୁ ତିନି ମିନିଟ୍ ସୁଦ୍ଧା ଦେଇପାରୁ ନାହିଁ । ସାତ୍ତ୍ୱେ ତିନି ବର୍ଷର ନିରନ୍ତର ସହଭାଗିତା । ଓଃ, ମୁଁ ତାହା ଭଲ ପାଏ! କହିଲେ, “ରୋଷେଇ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ; ଆମେ ତାହା ଆଗରୁ ସ୍ଥିର କରିସାରିଛୁ । କାଉମାନେ ତୁମକୁ ଭୋଜନ ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏବଂ ସବୁକିଛି ବିଷୟ ଠିକ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଅଛି । ମୁଁ କେବଳ କିଛି ସହଭାଗୀତା ଚାହେଁ ।” ଏହି ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏଲିୟ, ପର୍ବତ ଶିଖର ଉପରେ ବସି ରହିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗୀତା କରୁଥିଲେ, କାହିଁକି,

ସେହି ସେନାପତି କହିଲେ, “ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ମୁଁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଧରି ଆଣିବି ।” ତେବେ, ଆପଣ କଦାପି ସେହି ସହଜାଗିତାକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

49 ଅତଏବ, ସେହି ସେନାପତି, ତାଙ୍କର ମହାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର, ପଚାଶ ଜଣ ସହିତ ଉପରକୁ ଆସିଲେ । ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ଏଲିୟ, ମୁଁ—ମୁଁ—ମୁଁ ତୁମକୁ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଅଛି ।”

50 ଏବଂ ଏଲିୟ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅଛନ୍ତି! ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦାସ ଅଟେ, ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଆସି ତୁମକୁ ଗ୍ରାସ କର ।” ଆଉ ଅଗ୍ନି ତଳକୁ ଆସିଲା । ସେହି ସେନାପତି କହିଲେ...

51 “ଓଃ, କଅଣ ତୁମେ ଜାଣିଛ କି?” ସେହି ରାଜା, ବରଂ, ଏହା କହିଲେ, “ତାହା ବୋଧହୁଏ ଏକ—ଏକ ବଜ୍ରପାତ ଥିଲା, କେବଳ କିଛି ଗୋଟାଏ ବଜ୍ରପାତ ଅତିକ୍ରମ କରି ଗଲା, ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲା । ମୁଁ ଆଉ ପଚାଶ ଜଣକୁ ପଠାଇବି ।”

52 ଏଲିୟ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ, ଦୁତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅଟଳ ଅଟେ । ତାହାଙ୍କୁ ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିଶୋଧ ଦେବାକୁ ଅଛି ଯାହାକି ଭୁଲ୍ ଥିଲା । ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦାସ ଅଟେ, ତେବେ ଅଗ୍ନି ଆସୁ ।” ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଚାଶ ଜଣ ପୋଡ଼ି ହୋଇଗଲେ । ଠିକ୍ ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଶୋଧ!

କାରଣ ଦୁତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥିତ ବାକ୍ୟ ଯଦି ଅଟଳ ହୋଇ ରହିଲା, ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଜ୍ଞାଲଂଘନ ଓ ଅବାଧ୍ୟତା ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିଶୋଧ ପାଇଲା...

53 ତେବେ, ଏଠାରେ ସେହି ମହାନ ବିଷୟ ଅଛି, ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦଟି ।

ଆନ୍ତେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା,...

54 “ଆନ୍ତେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା?” ଯଦି ଏଲିୟଙ୍କ ବାଣୀ ବିନାଶ ନେଇ ଆସିଥିଲା, କାରଣ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ଥିଲେ, ତାହା ହେଲେ ଆନ୍ତେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱର କଥା କହୁଅଛି? କିମ୍ବା, ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଅଛି ତେବେ ଆନ୍ତେମାନେ କିପରି ବିଫଳ ହୋଇପାରୁ, ଯଦି ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାଣୀ ଅଟେ? ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ହେତୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀ ଠିକ୍ ତାହାହିଁ କରେ ଯାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ... କରିବା ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହା କିପରି ବିଫଳ ହୋଇପାରେ? ଏହା ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଆପଣ ବିଫଳ ହୋଇପାରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଏହା ବିଫଳ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହାର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି, ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ କଢ଼ାଇ ନେଇଯିବ ।

55 ଯଦି ଆପଣ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ଆପଣ ନିଜ ଯୋଗୁଁ ବିଫଳ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଆପଣ ଠିକ୍ ବାକ୍ୟଠାରୁ ଦୂରେଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ବାକ୍ୟ ସହିତ

ରୁହନ୍ତି, ଏହା ବିଫଳ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅମୂଳ-ଓ-ଅମୂଳ କରିଥଲା, ତାହାହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେତେ ଅଧିକ କରିବ ?

ତେବେ ଏପରି ମହାପରିତ୍ରାଣ ଅବହେଳା କଲେ, ଆମେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା; ତାହା ତ ପ୍ରଥମରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କଥିତ ହୋଇ, ଶ୍ରବଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ ହେଲା;

56 ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କଥିତ । ଆମେମାନେ କେତେ ଥର ଫେରି ଯାଇପାରିବା? ଆମେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଅଟକି ଯାଇପାରିବା, ଠିକ୍ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ? ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ଗତକାଳି, ଆଜି, ଏବଂ ଚିରଦିନ ସମାନ ଅଟନ୍ତି ।

57 ତେବେ, ମନେରଖନ୍ତୁ, ପ୍ରଥମେ ନିଜେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କୁହାଯିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ଶୁଣିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ କରାଗଲା । ତେବେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ ।

58 ଯେତେବେଳେ ସେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ଜଣେ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ବୋଲି ଦାବି କରି ନ ଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ, “ଏହା ମୁଁ ନୁହେଁ ଯିଏକି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଏ; ଏହା ତ ମୋର ପିତା ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ମୋ ଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି । ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ପୁତ୍ର ନିଜ ଠାରୁ କିଛି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା ସେ କରୁଥିବାର ଦେଖନ୍ତି,” ସାଧୁ ଯୋହନ 5:19 ।

59 ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଫିଲିପ୍ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ନିଅନିୟେଲ... ଫିଲିପ୍‌ଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରେ, ସେ ଯାଇ ନିଅନିୟେଲଙ୍କର ଦେଖା ପାଇଲେ । କହିଲେ, “ଆସି, ଦେଖ ଆମେ କାହାର ଦେଖା ପାଇଛୁ: ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର, ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁ ।”

60 ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ନାଜରିତରୁ କି କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଆସିପାରେ?”

61 କହିଲେ, “ଆସି, ଦେଖ ।” ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ହେବାର ଉପାୟ ଅଟେ: ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରାଯାଉ । ଆସ ଏବଂ ଦେଖ । ଓଃ, ଏହାହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଟେ ଯାହାକି ମୁଁ କେବେ ଶୁଣିଅଛି । ଆସ ଏବଂ ନିଜେ ଖୋଜି ଦେଖ । ପାର୍ଶ୍ଵ ରେଖାରେ ଛିଡା ହୋଇ ସମାଲୋଚନା କର ନାହିଁ, ବରଂ, “ସମସ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରମାଣ କର, ଏବଂ ଯାହା ଉତ୍ତମ ତାହା ଧରି ରଖ ।” ଆସ ଏବଂ ଦେଖ ।

62 ରାସ୍ତାରେ ଗଲାବେଳେ, ସେମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଚାଲିକରି ଗଲେ, ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହେଇ ଦେଖ ଜଣେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ, ଯାହାଠାରେ କୌଣସି କପଟତା ନାହିଁ ।”

63 ଏହା ତାଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚା, ପ୍ରାୟଃ କାଢି ନେଇଥିଲା । ସେ ଚାରିଆଡେ ଅନାଇଲେ, ଓ କହିଲେ, “ତେବେ, ରାଜୀ, ଆପଣ ମୋତେ କେବେ ଜାଣିଲେ? ଆପଣ ମୋତେ କେବେବି

ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି । ଆପଣ ମୋତେ କିପରି ଜାଣିଲେ ?” ଫିଲିପ୍ କହିଲେ...

64 “ଏହା ପୂର୍ବେକି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଡାକିଲେ...” କହିଲେ, “ଏହା ପୂର୍ବେକି ଫିଲିପ୍ ତୁମକୁ ଗତକାଲି, ଡାକିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଡିମ୍ବିରି ଗଛ ତଳେ ଥିଲ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖିଥିଲି ।” ଆମେନ୍ ।

65 ସେ କହିଲେ, “ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର । ଆପଣ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ।”

66 ଜଣେ ନାରୀ ତାହାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଚାଲିକରି ଗଲେ, ଏବଂ ଯାଣୁ କହିଲେ, “ଯାଅ, ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଯେନି ଆସ ।”

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମୋର କୌଣସି ନାହିଁ ।”

67 କହିଲେ, “ତାହା ଠିକ୍ । ତୁମର ପାଞ୍ଚଟି ଥିଲେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଯାହା ସହିତ ରହୁଅଛ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ନୁହେଁ । ତୁମେ ସତ କହିଛ ।” ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

68 ସେ କହିଲା, “ମହାଶୟ, ମୁଁ ଅନୁଭବ କରେ ଯେ ଆପଣ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ଯାହାକି, ଆମେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଆସିବେ ସେ ଆମକୁ ସମସ୍ତ କଥା କହିବେ ।”

69 ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେହି, ଯିଏକି ତୁମ ସହିତ କଥା ହେଉଅଛି ।”

70 ସେ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ନଗରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆସ, ଓ ଦେଖ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକି, ଯିଏକି ମୋତେ ତାହା ସବୁ କହିଲେ ଯାହା ମୁଁ କରୁଅଛି । କଅଣ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହଁନ୍ତି କି ?” ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିଲା ।

71 କଅଣ ଘଟିଥିଲା ? ଯାଣୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ, କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ କରୁଅଛି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କରିବ ।” କଅଣ ତାହା ଠିକ୍ କି ? “ମୁଁ ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟ ସାଧନ କରୁଅଛି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା କରିବ, ଏପରିକି ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି ।” ଓଃ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ, ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ବାହାରି ଗଲେ । ମାର୍କ 16, “ସବୁଆଡ଼େ ଯାଇ, ପ୍ରଚାର କଲେ; ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି, ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ ।”

ଏବଂ ଏଠାରେ, ପାଉଲ, ସେହି ସମାନ ବିଷୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେହି—ସେହି ସୁସମାଚାର ଯାଣୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାର ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମଠାରେ ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ତାହାହିଁ ହେଉଛି ଭିଡ଼ିମୂଳ ପଥର । ଓଃ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମଧନ୍ୟ ହେଉ! ତାହାହିଁ ହେଉଛି ଭିଡ଼ିମୂଳ ପଥର ।

72 ଏବଂ ଏହା ଭାବିବା, ଯେ ତୁଲ ହଜାର ବର୍ଷ ବିତି ଯାଇଅଛି । ନାସ୍ତିକମାନେ ଉଠିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନେ, ଏବଂ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସୀମାନେ, ଏବଂ ଅଜ୍ଞବାଦୀମାନେ । ମାତ୍ର, ଆଜି,

ସେହି ସମାନ ଯାଣୁ ଠିକ ସେହି ସମାନ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର କଥା ଶୁଣନ୍ତି । “ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣ, ” ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବା ନୁହେଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ, ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା । ହଁ ।

73 ଆମେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା? ଆମର ପଳାୟନ କେଉଁଠାରେ ଅଟେ? ଓଃ, ଆପଣ କୁହନ୍ତି, “ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତୁ, ମୁଁ ମେଥୋଡିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଟେ । ମୁଁ ଜଣେ ପ୍ରେସ୍‌ବିଟେରିଆନ୍ ଅଟେ । ମୁଁ ଜଣେ ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟାଲ୍ ଅଟେ ।” ତାହାର ଏହା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଏବଂ ଆପଣ ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ-ଧାଡ଼ିରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଏହାକୁ “ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା, କିମ୍ବା କିଛି ମାନସିକ ଚେଲିପ୍ୟାଥୀ, କିମ୍ବା କୌଣସି ଶୟତାନ,” କିମ୍ବା ସେହିପରି କିଛି କହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଲାଗିବା କଥା!

74 “ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଟଳ ରହିଥିଲା...” ଯାଣୁ କହିଲେ, “ଏହା ନୁହେଁ... ଅଳ୍ପ ସମୟ, ଏବଂ ଜଗତ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ । ତଥାପି, ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତରେ ରହିବି, ଏପରିକି ଯୁଗାନ୍ତ ଯାଏଁ ରହିବି ।” ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ, ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଥିବାର ଦେଖୁ, ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା ଯଦି ଆମେମାନେ କୌଣସି ମଣ୍ଡଳୀରେ, କିମ୍ବା କୌଣସି ସଂଗଠନରେ, କିମ୍ବା ନାମଧାରୀ ସଂସ୍ଥାରେ, କିମ୍ବା ଆମର ନିଜର କୌଣସି ମନଗଢ଼ା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରତି ଆଶ୍ରୟ ନେବା? ଉତ୍ତର ହେବ ଯେ ଆପଣ ହୁଗୁଳା ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । “କାରଣ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପ ଦୂତମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିଶୋଧ ପାଇଥିଲା, ତାହାହେଲେ ତାହା କେତେ ଅଧିକ ହେବ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆପଣା ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରକଟିତ କରିବା ପାଇଁ, ସ୍ୱର୍ଗରୁ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି! ତେବେ ଆମେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା, ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି ମହାପରିତ୍ରାଣକୁ ଅବହେଳା କରିବା?” ଓଃ, ମୋର ପ୍ରଭୁ! “ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ...”

4ର୍ଥ ପଦ:

ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ସେ ସମୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି,...

75 ଏହାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ପ୍ରଭୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଓଃ, ମୁଁ ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ଖୁସି ଅଟେ! ପ୍ରଭୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ।

76 ଦେଖନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ଏଲିୟ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ, ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ପତ୍ର ଓ ତୁମକୁ ଗ୍ରାସକରୁ ।” ପରମେଶ୍ୱର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କର ଜୀବନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ । ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ କଅଣ, ମାତ୍ର ଆପଣଙ୍କର ଜୀବନ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପାଟି କରେ, ଯେ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣା ଯାଇପାରେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର, ଆପଣଙ୍କର—ଆପଣଙ୍କର

ଜୀବନ ଯାପନ, ଆପଣଙ୍କର ଦୈନ-ଦିନ ଜୀବନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ଯେ ଆପଣ କଅଣ ଅଟନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ହଁ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଏକ ମୁଦ୍ରା କାଗଜର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ନେଇଥାଏ । ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ଦେଖନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି । କେବଳ ମଣ୍ଡଳୀରେ ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ-ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖନ୍ତି । ଆପଣ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ, ଭିତର ଓ ବାହାରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କଠାରେ ଥିବା ସେହି ଆନନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ଆପଣ ଅତିବାହିତ କରୁଥିବା ସେହି ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା, ଆପଣ ଭିତରେ ଏବଂ ବାହାରେ, ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ଯେ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଗତ ଜାଣେ ଯେ ଆପଣ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ଆପଣ ଯେଉଁ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି ତାହା ଦ୍ୱାରା, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ପବିତ୍ର ନାମର ଧନ୍ୟ ହେଉ! ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଭବ କରୁଅଛି!

77 ଭାଇମାନେ, ସେଠାରେ, ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । ଓଃ! “ମୋର ମେଷ ମୋର ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଜଣେ ଅଜଣା ଲୋକ ପଛରେ ଯିବେ ନାହିଁ ।” ଓଃ, ଆମର ନାମଗୁଡ଼ିକ କିପରି ତାହାଙ୍କ ହାତ ପାପୁଲିରେ ରହିଅଛି! ଏହା ଦିନରାତି, ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା । ସେ ଏହାକୁ ଭୁଲିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବଂ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

78 ତେବେ, ସେ ଆପଣା ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ । ଆପଣ ନିଜର ପାଟି ଖୋଲି ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଶବ୍ଦ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ, ଜଗତ ଜାଣିଯିବ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କିଛି ଗୋଟାଏ ବିଷୟ ଘଟିଅଛି ।

...ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ, ନାନା ଚିହ୍ନ ଓ ଅଭୂତ କର୍ମ, ପୁଣି ବିବିଧ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ, ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାନ ଦ୍ୱାରା, ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି?

79 ତେବେ ଆସନ୍ତୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ନେବା; ଯେଉଁକି ସ୍ୱ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୪ ଚାରି ଦିନ ପରେ, ପିତର ସ୍ୱୟନ ନାମକ ଫାଟକ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ, ସେ ଏବଂ ଯୋହନ । ସେମାନେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, କହିଲେ, “ଆତ୍ମନାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହଁ ।” ଏବଂ ପିତର କହିଲେ, “ରୂପା ଏବଂ ସୁନା ମୋ ପାଖରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ମୋ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେବି । ନାଜରିତାୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ, ଉଠ ଏବଂ ଚାଲ ।” ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ଏହା ବିଷୟରେ କଦାପି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ନାହିଁ । ସେ କେବଳ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଏବଂ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ ଅଜ୍ଞ ଏବଂ ଅଶିକ୍ଷିତ ଲୋକମାନେ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ବାଇବଲ କୁହେ, “ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିଲେ ।”

80 ଭାଇ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଜଗତ ଜାଣେ ଯେ ଆପଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ରହିଅଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେକି ଆପଣ ଏହି ସାଂପ୍ରତିକ ଦୁନିଆରେ ଏବଂ ଏହି ଅନ୍ଧକାରରେ ଏପରି ଏକ ଅନିଶ୍ଚିତ ଜୀବନ ଯାପନ କରିପାରନ୍ତି, ଯାହାକି ଜଗତ ଜାଣେ ଏବଂ ଦେଖିପାରେ ଯେ ଆପଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ରହିଅଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେକି ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିବା ଏକ ରୁକ୍ଷ, ପୁରୁଣା ଅଶ୍ଳୀଳ ବେଶ୍ୟା, ମେଷଶାବକଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଧୋଇ ହୋଇ ଜଣେ ମହିଳା ହୋଇପାରେ, ପରମେଶ୍ଵର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥାଆନ୍ତି ଯେ ସେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ।

81 ଜଣେ ମଦ୍ୟପକ୍ତ ନିଅନ୍ତୁ, ଯିଏକି ଏତେ ନିମ୍ନସ୍ତର ଅଟେ ଯେ ସେ ନିଜ ପତ୍ନୀ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ, ଯେ ସେ ତାର ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଅସଦାଚରଣ କରିବ, ଏବଂ ବେଶ୍ୟା ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ, ମେଜରୁ ଭୋଜନ ନେଇଯିବ । ତାକୁ ଥରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ଆପଣ ତାକୁ ଫେରି ଆସୁଥିବାର ଦେଖିବେ, ଯେପରି ବାହିନୀ ଥିଲା, ଯିଏକି ନିଜର ସଠିକ୍ ମନରେ ରହିଥିଲା ଏବଂ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲା, ନିଜର ଶିଶୁ, ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ରହିଥିଲା । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ।

82 କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରାୟ ୪ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ମିଳିତ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକ ଉଠି କଥା କହିଥିଲେ । ଏବଂ ମୁସଲମାନ ଉଠି ମହମ୍ମଦ ଧର୍ମ ପାଇଁ କହିଥିଲେ । ଜୈନମାନେ ଜୈନ ଧର୍ମ ପାଇଁ କଥା କହିଥିଲେ; ବୌଦ୍ଧମାନେ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ପାଇଁ କଥା କହିଥିଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସାନ ଡାକ୍ତର, ମୁଁ ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ, ଭୁଲିଯାଉଛି ଯେ ତାଙ୍କର ଶେଷ ନାମାଟି କଅଣ ଥିଲା, ମୁଁ ତାଙ୍କ ନାମ ଜାଣିଛି, ମାତ୍ର ମୁଁ ଏହାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଅଛି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରି କଥା କହିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଆମେରିକାର, ଓକ୍ଲାହୋମାର ଲେଡି ମ୍ୟାକେବୀଙ୍କ କାହାଣୀ କହିଥିଲେ ।

ସେହି ମହିଳାଜଣକ ଏତେ ଅଧିକ କ୍ରୋଧୀ ଏବଂ ଏତେ ନିମ୍ନ-ସ୍ତରର ଥିଲେ, ଯେ ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ ହାତକୁ ସୁଜ୍ଞା ରଖି ନ ଥିଲେ, ସେ ଏତେ ଅଶ୍ଳୀଳ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଥିଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଅଭିଯୋଗରେ ଗିରଫ କରିଥିଲେ: ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣିବା ପାଇଁ; ଏକ ଷ୍ଟେଜକୋର୍ ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ି ଚଲାଇବା ପାଇଁ; ଏବଂ ଓକ୍ଲାହୋମାରେ ସେହି—ସେହି—ସେହି ଆଇନଗୁଡ଼ିକୁ, ଅବାଞ୍ଛା କରିବାର ରେକର୍ଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି ରାସ୍ତା ଦେଇ, ଚାରିଟି ଘୋଡ଼ା ଚଲାଇ ଯାଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ଏତେ ଖରାପ ଓ ଏତେ ମନ୍ଦ ଥିଲେ ଯେ ଏପରିକି ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିଲେ ତାର ଆଖପାଖରେ ଜନସମାଜ ମଧ୍ୟ ଯାଉ ନ ଥିଲା; ଏତେ ଅଧିକ ଥିଲା, ଯେ ଏପରିକି ସେହି ଦଣ୍ଡାଦେଶ ନିର୍ବାହୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଫାଶୀ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ସେମାନେ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଯାଇ, ତାଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ ଏବଂ ପର ଢାଳି ଦେଇଥିଲେ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଛୋଟ ପ୍ରଚାରକ ଜଣ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର କାହାଣୀକୁ, ଏହି ପରି

ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଏପରିକି ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଆସନର ଅଗରେ ବସିଥାଇ, ଏହା ଶୁଣିବା ହେତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସାରିଥିଲେ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଷୟ କଅଣ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚି ଆସିଲେ: ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ, ଅପରିଷ୍କାର, ନିମ୍ନ-ମାନର, ଏପରିକି ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ବିଷୟ କରିବାକୁ ଚାହଁ ନ ଥିଲେ, ସେ ଏତେ ନିମ୍ନସ୍ତରର ଥିଲେ । ନରକର ଶୟତାନ ସୁଧା ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ, ପ୍ରାୟଃ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦେବ, ଯେପରି ଭାବରେ ସେ ସେହି କାହାଣୀକୁ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ । ତାହାପରେ ସେ କହିଲେ, “ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା, କଅଣ ଆପଣମାନଙ୍କ ଧର୍ମରେ ଏପରି କିଛି ଅଛି କି ଯାହାକି ଏହି ଲେଡି ମ୍ୟାକେବୀଙ୍କ ହାତକୁ ସଫା କରି ଦେବ ?”

83 ସମସ୍ତେ ନୀରବ ହୋଇ ବସି ରହିଲେ । ତାହାପରେ ସେ ନିଜ ହାତରେ କରତାଳି ଦେଇ, ଉପରକୁ ଡେଇଁ ପଢ଼ିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା ହେଉ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଋକ୍ତ କେବଳ ତାର ହାତକୁ ଧୋଇ ସଫା କରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଏହା ତାର ହୃଦୟକୁ ସଫା କରି ଦେବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର କନ୍ୟା ମଧ୍ୟ କରି ଦେବ ।” ଆପଣଙ୍କୁ କହିବି:

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅନୁଗ୍ରହ! ଶବ୍ଦ କେତେ ମଧୁର,
 ଯାହା ମୋ ପରି ଏକ ନୀଚକୁ ରକ୍ଷା କଲା!
 ମୁଁ ଥରେ ହଜି ଯାଇଥିଲି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଖୋଜା ଯାଇଅଛି,
 ମୁଁ ଅନ୍ଧ ଥିଲି, ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି ।
 ଏହା ଅନୁଗ୍ରହ ଅଟେ ଯାହାକି ମୋ ହୃଦୟକୁ ଭୟ କରିବାକୁ
 ଶିଖାଇଲା,
 ଏହା ଅନୁଗ୍ରହ ଥିଲା ଯାହା ମୋତେ ଭୟରୁ ମୁକ୍ତ କଲା;
 କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଯେ ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ଉଭା ହେଲା
 ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସ କଲି!

84 ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ । “ତେବେ ଏପରି ମହାପରିତ୍ରାଣ ଅବହେଳା କଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା?” ଯଦି ଆପଣ ଖାଇବାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି, ଆପଣ ମରି ଯିବେ । ଆପଣ ଏକ କୋଣରେ ମୋଡ଼ିବାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି, ଆପଣ ବାଡେଇ ଧକ୍କା ହୋଇଯିବେ । ଆପଣ ଗାଈକୁ କ୍ଷୀର ବାହାର କରିବାରେ ଅବହେଳା କରନ୍ତି, ସେ ଶୁଖିଯିବ । ଆପଣ ନିଜର ଦାନ୍ତକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କୁ ତାହା ସବୁ ଚାଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ । ଆପଣ ନିଜର ଅବହେଳା ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ପରିଶୋଧ କରନ୍ତି ।

85 ଓଃ, ବ୍ରାନ୍‌ହାମ୍ ଟ୍ୟାବର୍ନେକଲ୍ ଏବଂ ଆପଣ ଆଗନ୍ତୁକମାନେ, ମୋତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କିଛି କହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି, ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୌରବ ଦେବାରେ ଅବହେଳା କରନ୍ତି, ଆପଣ ନିଜକୁ ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଶୀତଳ,

ଆନୁଷ୍ଠାନିକ, ଏବଂ ପଶିତାଦ୍ୱାରା ମନକାରୀ ଭାବରେ ପାଇବେ । ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତୁ । “ତେବେ ଏପରି ମହାପରିତ୍ରାଣ ଅବହେଳା କଲେ, ଆମେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା?”

86 ବିଳମ୍ବ ହେଉଅଛି । ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଭାଇ ଥୋମାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି, ଯିଏକି ସେଠାକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ଆମେମାନେ ସମାପ୍ତ କରିବା, ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଆଜି ରାତିରେ ଜାରି ରଖିବା ।

ଆସନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ କିଛି କ୍ଷଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ।

87 ଆମର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା, ତୁମକୁ ହିଁ ଆଶୀର୍ବାଦ, ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା, ଓ ସମ୍ମାନ, ଏବଂ ଗୌରବ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ, ଏବଂ ଶକ୍ତି, ଏବଂ ସାମର୍ଥ୍ୟ, ସଦାକାଳ ପାଇଁ ହେଉ । ଓଃ, ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିବା ସେହି ମେଷଶାବକଙ୍କୁ, ଆଧିପତ୍ୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସବୁକିଛି ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ପାଇଁ, ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ଜଗତ ପ୍ରତି ଚିହ୍ନାର କରିଥିଲେ, “ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ମୋ ହସ୍ତରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି । ଅତଏବ, ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଯାଅ, ଏବଂ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କର ।”

ହେ ପ୍ରିୟ ମୃତପ୍ରାୟଃ ମେଷଶାବକ, ତୁମର ମୂଲ୍ୟବାନ ରକ୍ତ କଦାପି ନିଜର ଶକ୍ତିକୁ ହରାଇବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ଦିଆ ଯାଇଥିବା କ୍ରୀତ ମଣ୍ଡଳୀ ଉଦ୍ଧାର ନ କରାଯାଏ, ଯେପରିକି ଆଉ ପାପ କରେ ନାହିଁ ।

88 ସେବକ ଭାବରେ, ଆମକୁ ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଯାହାକି ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଭାବରେ ଆବଶ୍ୟକ କରୁ; ଯେ ଆମର କିପରି ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଆମର ଏହା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଆମର ସବୁକିଛି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

89 ଆମର ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ, ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ଯଦ୍ୟପି ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବୋଲି ଡାକିଥାଆନ୍ତି, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ରହିଥାଏ, କିମ୍ବା ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ରହିଥାଏ ।

ଏବଂ ପ୍ରଚାରକମାନେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏତେ ଚଙ୍କା ରହିବାକୁ ଥାଏ, ଏବଂ ସବୁକିଛି ବିଷୟ *ଅମୁକ-ଓ-ଅମୁକ* ଭାବରେ ରହିବାକୁ ଥାଏ ।

90 ହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏଠାରେ ପାଠ କରୁଥିଲି, ଯେ କିପରି “ସେମାନେ ମେଷ ଓ ଛାଗ ଚର୍ମରେ, ଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ପୃଥିବୀର ଗୁମ୍ଫାରେ, ଏବଂ ଗହ୍ୱରରେ ବାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଅତି କଡ଼ା ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ତଳେ, ଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତଥାପି, ବିଶ୍ୱାସପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ,” ଦୂତମାନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଅଧୀନରେ, ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆମକୁ ଉତ୍ତମ ଘର, ଏବଂ

ଗାଡ଼ି, ଓ ବସ୍ତ୍ର, ଏବଂ ଭୋଜନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥାଉ, ଆମେମାନେ ଚାରିଆଡ଼େ ବସି ରହିଥାଉ, ଆମେମାନେ ଅଳସୁଆ ହୋଇ ରହିଥାଉ, ଆମେମାନେ କେବେବି ବାହାରକୁ ଯାଇ ଏହା ବିଷୟରେ କିଛି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନ ଥାଉ, ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା?

91 ଓଃ, ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି ଯେ ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆଜି ସକାଳେ, ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୃଦୟରେ ସେହି ପୁରୁଣା-କାଳିଆ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦସ୍ତ କରିବ, ଯେପରିକି ଲୋକମାନେ ଏହା ପ୍ରତି ଉଠାନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରନ୍ତି । ଆସନ୍ତୁ ଦୀପ୍ତି ଥାଉ ଥାଉ ଆମେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, କାରଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅତି ଶୀଘ୍ର ବୁଡ଼ି ଯାଉଅଛି । ଏବଂ ସଭ୍ୟତା ଗତି କରୁଅଛି, ଏବଂ ସମୟ ଥାଉ ଅଧିକ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହା ଅନନ୍ତକାଳରେ ସମାୟୋଜିତ ହୋଇଯିବ ।

92 ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆଜି ଏହା ପ୍ରଦାନ କର ଯେ ଆମେ ନୂତନ ଦର୍ଶନ ସହିତ, ଜ୍ଞାନ ସହିତ, ରୁଖାମଣା ସହିତ ଯାଉ, ଯେପରିକି ଏହା ଜାଣୁ ଯେ କିପରି ପାପୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ଅଛି । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭ ଦାସର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣ ।

93 ମୁଁ ପଚାରେ, ଯଦି ଏଠାରେ ଏପରି କେହି ଅଛନ୍ତି କି, ଯିଏକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କଅଣ ଆପଣ ନିଜର ହାତକୁ ଉଠାଇ ଏହା କହିବେ କି, “ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବେ, ଭାଇ ବ୍ରାନହାମ୍”? କଅଣ ଆପଣ କେବଳ ନିଜର ହାତକୁ ଉଠାଇ ଏହା କହିବେ କି, “ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବେ । ମୁଁ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ହେବାକୁ ଚାହେଁ । ମୁଁ ଏହାକୁ ଆଉ ଅଧିକ ଅବହେଳା କରିବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ”? ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ, ସେଠାରେ ପଛରେ, ମହାଶୟ । ଅନ୍ୟ କେହି ଅଛନ୍ତି କି? କୁହନ୍ତୁ, “ଭାଇ ବ୍ରାନହାମ୍, ମୁଁ ମୋର ହାତ ଉଠାଇବାକୁ ଚାହେଁ । ଏବଂ ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୋର ଦ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ, ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ମୁଁ ସବୁବେଳେ, ଅବହେଳା କରି ଆସିଛି । ଓଃ, ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତରେ, ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯାଇଥାଏ, ମୁଁ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଟେ ।” ✠

57-0825M ଏକ୍ରୀ, ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ #1
ବ୍ରାହ୍ମାନ୍ ଟାଉନେକଲ
ଜେଫର୍ସନ୍ ଭିଲେ, ଇଣ୍ଡିଆନା ମ୍ୟୁ. ଏସ୍.ଏ.

ORIYA

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, INDIA OFFICE
19 (NEW NO: 28) SHENOY ROAD, NUNGAMBAKKAM
CHENNAI 600 034, INDIA
044 28274560 • 044 28251791
india@vgroffice.org

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ପ୍ରତିଲିପ୍ୟାଧିକାର ସୂଚନା

ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ସୁରକ୍ଷିତ ଅଟେ । ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଗୃହ ପ୍ରିଣ୍ଟରରେ ଛପା ଯାଇପାରେ କିମ୍ବା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସୁସମାଚାରର ପ୍ରଚାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉପକରଣ ଭାବରେ, ମାଗଣାରେ, ଦିଆ ଯାଇପାରେ । ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଭବ୍ୟ ଅଫ୍ ଗର୍ଭ ରେକର୍ଡିଂ® ର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଲିଖିତ ଅନୁମତି ବିନା ବିକ୍ରୀ କରା ଯାଇ ନ ପାରେ, ବଡ଼ ମାତ୍ରାରେ ପୁନରୁତ୍ପାଦିତ କରା ଯାଇ ନ ପାରେ, ଏକ ଷ୍ଟେସାଇଟରେ ପୋଷ୍ଟ କରା ଯାଇ ନ ପାରେ, କୌଣସି ଗନ୍ତାଘରରେ ଗଚ୍ଛିତ କରା ଯାଇ ନ ପାରେ, ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରା ଯାଇ ନ ପାରେ, କିଅବା ଧନ ସଂଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରା ଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଅଧିକ ସୂଚନା ନିମନ୍ତେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷ ସମାଗ୍ରୀ ନିମନ୍ତେ, ଦୟାକରି ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ:

VOICE OF GOD RECORDINGS, INDIA OFFICE

19 (NEW No: 28) SHENOY ROAD, NUNGAMBAKKAM

CHENNAI 600 034, INDIA

044 28274560 • 044 28251791

india@vgroffice.org

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org